

// **F**ortuna”, zo lezen wij op pag. 124 van de nieuwe roman van Pauline J. van Munster, “stond bekend om zijn gegrilde sardines, het prachtige binnenland en, sinds kort, om de verdwijning van een meisje. Het schip zou een stoet nieuwsgierigen uitspugen.”

Vijftien jaar heeft Van Munster niet gepubliceerd, nu is er ‘De zoektocht naar Madeleine Merano’ een roman met duidelijke bedoelingen – er wordt gezocht én gevonden – die zich evenwel niet makkelijk laat duiden. Naast de politie en haar ouders is ook de jonge onderzoeksjournalist Abel, zoon van Alice en Olivia, op zoek naar het meisje en (uiteeraard) naar meer: zijn vader die niets af weet van zijn bestaan, en verlossing van de pesterige stemmen (*watje, schijtlijster*) uit zijn jeugd. Abel moet een man worden.

Samen met hem komen wij aan op het Italiaans eiland Fortuna, hobbelen over slecht onderhouden wegen in wolken van stof, krijgen uitzicht op grijsgroene bergen waar ergens het geboortedorp van Abels vader moet liggen en maken kennis met Parva Manolito, de tienjarige zoon van een hotel-eigenaar en zijn stomme knecht Fyrgil die in een Bentley rijdt.

Manolito (‘tot en met zijn schoenen was het een kleine gentleman’) stelt zich voor als ‘Zoon van de Koning van Dumnonia van het oude Engeland’, verwijzend naar een ridderspel dat hij speelt. Hij en Fyrgil zullen Abel in de Bentley naar zijn vader Jason brengen. Maar eerst neemt hij Abel, omdat het hotel vol is, mee naar huis. Daar wordt hij welkom geheten door Parva’s moeder, die tien jaar geleden haar oudste zoon verloor. Deze Caspare zou nu zo ongeveer Abels leeftijd hebben gehad.

Spannend? Ja. Je voelt: deze lijnen gaan samenkomen en je wilt graag weten hoe. Mythisch? Ook: de namen, de locatie, eiland, zee. Broeierig? Wat dacht je: de benauwde sfeer, de roddel, de verhalen. Sferisch? Enorm. In werkelijkheid bestaat het eiland niet (ik zocht en vond het niet althans) maar ik kan het – na lezing van deze roman – uittekenen en kreeg zelfs zin erheen te gaan. En toch.

Die dubbelplot, hoe ingenieus ook, is me te ingewikkeld en te dominant. Dat zou zo erg niet zijn, ware het niet dat het zwak wordt uitgewerkt. Stapje voor stapje wordt ont-huld wat er vroeger met de vader van Abel, zijn beide moe-

ders, en een handjevol mensen daaromheen gebeurd is, en waar Madeleine Merano (het meisje uit de titel) is gebleven. Vooral die laatste lijn wordt slordig afgewikkeld. Madeleine wordt – nu volgt een spoiler van jewelste – gevonden op de plek waar je haar als eerste zou gaan zoeken, maar niemand kwam op het idee, behalve tot slot dan Abel.

Uiterst curieus, zeker gezien de motieven die je van een pubermeisje mag verwachten, maar zeer verklaarbaar vanuit de motieven van de schrijfster. Die wil pas in het slotdeel alle lijnen bij elkaar brengen met als gevolg dat ik me bedrogen voel.

Ook aan de queeste van Abel komt abrupt een eind. Nog voor hij zijn vader heeft gevonden heeft hij zijn bestemming bereikt. En dan is er “iets uit hem verdwenen dat hem alle jaren van zijn jeugd had bijgestaan. Er was altijd een vader om te zoeken. Maar gister, in Traci, op het armoedigste deel van het eiland, was hem die queeste ontnomen. Er was geen vader meer”.

Nu pa weg is staat de journalist in Abel op. Madeleine wilde zélf verdwijnen weet hij, en hij vermoedt ook waarom.

’s Nachts schrijft hij dan eindelijk zijn stuk. “Hij had zichzelf overwonnen”, lezen wij. “Hij had de goede woorden gevonden en had het eiland en zijn bewoners weten te vangen in kleurrijke beelden.” Zijn overwinning wordt ons niet getoond maar verteld, en van de weg ernaar toe maken wij bar weinig mee.

Dat stuk voor de krant krijgen we ook niet te lezen. Maar ik vermoed daarin de beelden die Van Munster eerder zo treffend heeft beschreven. Zo lag er achter het flatgebouw een boomgaard van olijfbomen. “Grillige droge stammen droegen zilverkleurige blaadjes die trilden in de wind. De aarde was gebarsten, plastic zakken waren blijven steken in de takken van de struiken, plastic jerrycans, ijzeren troep, een verroeste koelkast lagen verspreid over het terrein.”

Ik ken dat veldje achter dat verlaten flatgebouw met die afbladderende verf. Dankzij Van Munster ben ik er geweest.

Pauline J. van Munster

OORDEEL

Broeierige, sferische, spannende roman, maar plot blijft in gebreke

Pauline J. van Munster

De zoektocht naar Madeleine Merano

De Knipscheer; 253 blz
€ 18,50

Meisje kwijt op Italiaans eiland

Na vijftien jaar stilte komt Pauline J. van Munster met een dubbelmysterie